

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 4503-1 від 31.12.2020
Народний депутат України
А. Герус

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації положень законодавства Європейського Союзу про доброчесність, прозорість та запобігання спотворенню конкуренції на оптових ринках»

У проекті, зокрема:

вводяться нові терміни «оптовий енергетичний ринок», «оптовий енергетичний продукт», «маніпулювання на оптовому енергетичному ринку», «інсайдерська інформація»;

запроваджується реєстрація учасників оптового енергетичного ринку (ринків електричної енергії та природного газу) відповідно до затвердженого Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (надалі – НКРЕКП), порядку;

установлюється заборона здійснення маніпулювань на оптових енергетичних ринках або спроби маніпулювань, а також обмеження поведінки з інсайдерською інформацією (торгівля інсайдерською інформацією);

установлюється відповідальність учасників оптового енергетичного ринку та їх службових осіб за маніпулювання на ринках, неправомірне використання інсайдерської інформації;

уточнюється низка повноважень НКРЕКП, зокрема, щодо співпраці із Секретаріатом Енергетичного Співтовариства та регулюючими органами інших держав з питань виконання вимог Регламенту, здійснення моніторингу господарсько-торгівельної діяльності на оптовому енергетичному ринку з метою виявлення та запобігання зловживанням на ринках, встановлення вимог до розкриття інсайдерської інформації тощо.

Відповідні зміни пропонуються до законів України «Про Антимонопольний комітет України», «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», «Про ринок електричної енергії», «Про ринок природного газу», «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

Метою проекту, як зазначається у пояснювальній записці до нього, є «імплементація в українське законодавство адаптованої версії Регламенту № 1227/2011 від 25 жовтня 2011 року. Для чого пропонується конкретизувати

аспекти антимонопольної та регуляторної політики, захисту прав споживачів, встановити на законодавчому рівні правила, що забезпечать прозорість та цілісність оптових енергетичних ринків: ринків електричної енергії та природного газу. Проект Закону спрямований на попередження зловживання з боку учасників на оптових енергетичних ринках та встановлення відповідальності для учасників за маніпулювання на енергетичних ринках, а також за торгівлю на основі інсайдерської інформації».

У Плані законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженому постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX, відсутній проект з реєстраційним номером 4503-1. Водночас, у п. 178 цього Плану міститься проект Закону про запобігання зловживанням на оптових енергетичних ринках (REMIT), яким передбачається «визначення вимог та правил забезпечення прозорості на оптових енергетичних ринках відповідно до адаптованої версії Регламенту (ЄС) № 1227/2011 від 25.10.2011 щодо цілісності та прозорості оптового енергетичного ринку (REMIT), а саме: встановлення заборони та визначення заходів з попередження, виявлення та подолання зловживань на оптових енергетичних ринках (зокрема таких, як маніпулювання, торгівля інсайдерською інформацією, використання переваг, пов'язаних з монопольним становищем тощо), що сприятиме посиленню конкуренції, підвищенню прогнозованості тенденцій на енергетичних ринках та своєчасному запобіганню небажаних негативних подій та наслідків. Що створить передумови для стабільного функціонування енергетичної системи України та її синхронізації до об'єднання енергетичних систем держав-членів ЄС ENTSO-E» (відповідальні – НКРЕКП, Міністерство енергетики та вугільної промисловості України).

Звертаємо також увагу на те, що у п. 639 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2020 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 16.06.2020 № 689-IX, містився проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо цілісності та прозорості оптових енергетичних ринків, щодо якого було зазначено наступне – «Відповідно до положень частини другої статті 1 Закону України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства» та рішення РМ Енергетичного Співтовариства № 2018/01/МС-ЕпС від 29 листопада 2019 року передбачена транспозиція та імплементація адаптованої версії Регламенту (ЄС) № 1227/2011 від 25 жовтня 2011 року щодо цілісності та прозорості оптового енергетичного ринку. З метою належної імплементації положень Регламенту проектом закону вноситимуться зміни до профільних законів України, зокрема щодо повноважень НКРЕКП, необхідних для забезпечення виконання вимог Регламенту та відповідальності учасників ринку щодо зловживань на оптових енергетичних ринках».

Проект визначений альтернативним до проекту Закону з однойменною назвою реєстр. № 4503 від 16.12.2020.

Головне управління, у цілому підтримуючи ідею необхідності удосконалення законодавчого та регуляторного середовища енергетичного сектору України шляхом його гармонізації з нормативно-правовою базою та найкращими практиками Європейського Союзу, одночасно, проаналізувавши проект у стислий термін, з приводу його окремих положень вважає за доцільне зауважити наступне.

1. Зауваження загального характеру.

1.1. Насамперед, вважаємо за доцільне акцентувати увагу на необхідності запровадження обов'язкових вимог щодо:

використання при підготовці законопроектів, спрямованих на імплементацію положень міжнародних актів (у даному випадку актів Європейського Союзу (далі – ЄС)) у національне законодавство, виключно офіційно перекладених на державну мову таких актів, що унеможливило б довільний переклад та, як наслідок, спотворення суті їх положень;

надання в числі супровідних до зазначених законопроектів документів, які вносяться на розгляд Верховної Ради України, таких офіційно перекладених актів, що дозволяло б здійснювати належну оцінку відповідних законодавчих ініціатив.

1.2. У назві проекту чітко не визначений предмет його регулювання, а саме – не зазначається, на оптових ринках якої саме продукції та послуг передбачається вживати заходи із запобігання спотворенню конкуренції у відповідності до законодавства ЄС. За змістом проекту таким є оптові ринки електричної енергії та природного газу, що і слід зазначити у назві проекту.

1.3. Визнаючи специфіку законодавчого регулювання порушеного у проекті питання, все ж зауважимо, що процес імплементації приписів міжнародних документів у національне законодавство полягає не у механічному їх перенесенні у закони, а у викладенні у вигляді правових норм відповідно до вимог законодавчої техніки, під якою розуміється «система усталених теоретико-прикладних правил, вироблених на підставі багаторічної практики законотворчості, якими окреслено засоби і методи розробки та написання проектів законів, що забезпечують точну й повну відповідність положень, що викладаються, їх змісту і призначенню, вичерпний обсяг правового регулювання, ясність та доступність правового матеріалу тощо»¹.

Цього, на жаль, у поданому проекті не повною мірою дотримано, що свідчить про відсутність завершених правових механізмів регулювання відповідних суспільних відносин та можливість у подальшому прийняття відповідних рішень на суб'єктивній основі та шляхом припущень з відповідними негативними наслідками.

Звертаємо, зокрема, увагу на те, що частина положень проекту є декларативними, не відповідають вимогам юридичної визначеності правової норми, у результаті чого неможливо встановити їх реальний зміст (такими є, наприклад, формулювання – «... взаємодія та співпраця *не повинні*

¹ Правила оформлення проектів законів та основні вимоги законодавчої техніки (Методичні рекомендації) / Апарат Верховної Ради України. – К., 2014. – URL: http://static.rada.gov.ua/site/bills/info/zak_rules.pdf

применшувати роль і повноваження Регулятора ...», «Реєстр повинен містити інформацію...», «призначати експертизу та експерта з числа осіб, які володіють необхідними знаннями для надання експертного висновку» тощо).

Йдеться також про приписи, що передбачають оціночні судження, на кшталт: «обставини, що виникли або з великою ймовірністю можуть виникнути, та/або подія, що сталася або обґрунтовано може статися, має специфічний характер», «оманливі сигнали», «сформувати ціни на один або декілька оптових енергетичних продуктів на штучному рівні ...» тощо.

1.4. Враховуючи нагальну потребу у забезпеченні єдиного підходу до встановлення на законодавчому рівні правил, покликаних забезпечити прозорість та цілісність оптових енергетичних ринків (ринків електричної енергії та природного газу), а також з метою уникнення дублювання відповідних норм у законодавчих актах, що регулюють відносини у відповідних сферах, вбачається можливим розглянути питання врегулювання правовідносин, пов'язаних із попередженням зловживань з боку учасників на оптових енергетичних ринках, та встановлення відповідальності для них за маніпулювання на енергетичних ринках, а також за торгівлю на основі інсайдерської інформації в окремому законі.

2. Щодо змін до Закону України «Про Антимонопольний комітет України» (далі у цьому пункті – Закон).

Змінами до ст. 20 Закону пропонується встановити, що Антимонопольний комітет України за погодженням з Головою Антимонопольного комітету України може бути залучений НКРЕКП до розслідувань порушень на оптовому енергетичному ринку. Варто зауважити, що це питання вже фактично врегульоване законодавством. Зокрема, у сфері застосування законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України згідно з п. 6 ч. 3 ст. 7 Закону може взаємодіяти з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, органами адміністративно-господарського управління та контролю, підприємствами, установами та організаціями з питань розвитку, підтримки, захисту економічної конкуренції та демонополізації економіки. Крім того, згідно з п. 25 ч. 4 ст. 19 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» керівник центрального органу виконавчої влади залучає державних службовців та працівників територіальних органів центрального органу виконавчої влади, а за домовленістю з керівниками – державних службовців та працівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій до розгляду питань, що належать до компетенції центрального органу виконавчої влади.

Це зауваження також стосується п. 2 ч. 2 нової ст. 20-2 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» щодо надання Регулятору права залучати до розслідування Антимонопольний комітет України, Національну комісію з

цінних паперів та фондового ринку, інші органи державної влади, експертні організації за погодженням з їхніми керівниками.

3. Щодо змін до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (далі у цьому пункті – Закон).

3.1. У новій ст. 2-1 Закону надається визначення понять «оптовий енергетичний ринок», «оптові енергетичні продукти», «особа, яка професійно організовує та/або укладає операції з оптовими енергетичними продуктами», «учасник оптового енергетичного ринку». Звертаємо увагу на те, що чинний Закон не містить понятійного апарату. Відповідно, у разі доповнення його ст. 2-1 у запропонованій редакції, цим Законом будуть визначені лише чотири поняття, причому усі вони стосуються оптового енергетичного ринку. На думку Головного управління, таке доповнення не відповідає положенням преамбули Закону, у якій зазначено, що цей Закон визначає правовий статус НКРЕКП, яка здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, її завдання, функції, повноваження та порядок їх здійснення.

3.2. Редакційно невдалими видаються назва та саме визначення терміну ««особа, яка професійно організовує та/або укладає операції з оптовими енергетичними продуктами» – фізична або юридична особа, із організації та/або укладання правочинів з оптовими енергетичними продуктами в інтересах учасників оптових енергетичних ринків зокрема на організованих торговельних майданчиках, товарних біржах, електронних торговельних майданчиках відповідно до вимог цього Закону та іншого законодавства». Більш вдалим видається визначення цього поняття, що міститься у проекті реєстр. № 4503, тим більше, що саме воно вживається у тексті проекту, що розглядається (абз. 3 п. 3 ч. 2 ст. 17, абз. 2 ч. 2 ст. 20-1, п. 1 ч. 2 ст. 20-2).

3.3. Змінами до ч. 4 ст. 6 Закону передбачається встановити, що «Регулятор взаємодіє з Антимонопольним комітетом України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та органами фінансового контролю у процесі моніторингу та під час проведення Регулятором або іншим органом розслідувань порушень щодо функціонування ринків електричної енергії та природного газу. Така взаємодія та співпраця не повинні применшувати роль і повноваження Регулятора при виконанні зобов'язань, взятих Україною відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства».

Звертаємо увагу на те, що чинна редакція вказаної ч. 4 передбачає взаємодію Регулятора з іншими органами під час проведення розслідувань на ринках у сферах енергетики та комунальних послуг. У редакції ж проекту йдеться про моніторинг та розслідування порушень лише на ринках електричної енергії та природного газу, внаслідок чого розслідування на ринку комунальних послуг залишилось поза межами правового регулювання.

Формулювання «така взаємодія та співпраця не повинні применшувати роль і повноваження Регулятора при виконанні зобов'язань, взятих Україною відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства» не відповідає принципу юридичної визначеності правової норми.

Також безпідставним виглядає посилання на Договір про заснування Енергетичного Співтовариства, який не визначає повноважень конкретних державних органів України, зокрема, Регулятора, а його стороною є держава Україна.

3.4. Проектом передбачається доповнення переліку нормативно-правових актів, які розробляються та затверджуються НКРЕКП (п. 3 ч. 1 ст. 17), позицією – «порядок (методику) визначення розміру штрафів, які накладаються Регулятором». Звертаємо увагу на те, що таке положення не відповідає ч. 4 ст. 22 Закону, за якою Регулятор застосовує штрафні санкції до суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, у *розмірах, встановлених* цим Законом, законами України «Про ринок електричної енергії», «Про природні монополії», «Про питну воду та питне водопостачання», «Про ринок природного газу», «Про теплопостачання».

3.5. Частину 1 ст. 17 «Функції та повноваження Регулятора» Закону передбачається доповнити новими п.п. 9-1, 9-2, якими Регулятор наділяється повноваженнями визначати вимоги щодо забезпечення доброчесності та прозорості на оптовому енергетичному ринку відповідно до вимог нормативно-правових актів Енергетичного Співтовариства та контролювати оптовий енергетичний ринок та поведінку суб'єктів господарювання, що провадять діяльність на ньому, з метою виявлення ознак зловживань на оптовому енергетичному ринку або підозрілої діяльності. Звертаємо увагу на те, що акти Енергетичного Співтовариства не є нормами прямої дії в Україні і застосовуються після імплементації в українське законодавство. Відповідне повноваження Регулятора передбачене п. 19 ч. 1 ст. 17 Закону.

Також сумнівною виглядає можливість наділення Регулятора повноваженням щодо контролю оптового енергетичного ринку та поведінки суб'єктів господарювання на ньому. Регулятор може встановлювати лише певні правила поведінки на ринку і контролювати їх дотримання.

Аналогічні за змістом зауваження стосуються нових п.п. 21-1 та 22-1 ч. 3 ст. 4 Закону України «Про ринок природного газу» та ч. 3 ст. 6 Закону України «Про ринок електричної енергії» (у редакції проекту).

3.6. Проектом пропонується доповнити ч. 1 ст. 17 Закону п. 15-1, який передбачає *реєстрацію* Регулятором учасників оптового енергетичного ринку та ведення реєстру учасників оптового енергетичного ринку відповідно до затвердженого Регулятором порядку. На думку Головного управління, процес ведення реєстру включає в себе процедуру включення до нього учасників та їх виключення. Окрема процедура реєстрації учасників у даному випадку вбачається зайвою, оскільки фактично охоплюється веденням реєстру.

Крім того, проект передбачає доповнення ч. 1 ст. 17 Закону новими п.п. 15-4 – 15-6, згідно з якими Регулятор встановлює вимоги до осіб, що надають інформацію від імені учасника оптового енергетичного ринку, зазначену в п. 15-3 ч. 1 цієї статті, та порядок набуття, призупинення і припинення статусу такої особи; створює та веде реєстр осіб, що надають інформацію від імені учасників оптових енергетичних ринків; визначає порядок встановлення

граничної плати на послуги осіб, що надають інформацію від імені учасників оптових енергетичних ринків. Доцільність запровадження таких норм потребує додаткового обґрунтування, без якого незрозуміло, чому необхідну інформацію не може надавати Регулятору керівник учасника оптового енергетичного ринку або уповноважений ним працівник, чому для надання інформації Регулятору учасником ринку має залучатись стороння особа, яка буде виконувати це за окрему плату.

3.7. Частина 1 ст. 20 Закону пропонується доповнити п. 3-1, за яким Регулятор здійснює моніторинг «рівня прозорості ринкової поведінки та господарсько-торгівельної діяльності з оптовими енергетичними продуктами з метою виявлення та запобігання зловживанням на оптовому енергетичному ринку». Звертаємо увагу на те, що зміст вказаного п. 3-1 певною мірою повторює чинний п. 1 цієї ж частини, у якому йдеться про моніторинг рівня прозорості та конкуренції на ринках у сферах енергетики та комунальних послуг.

3.8. Проект передбачає доповнення Закону ст. 20-1 «Виявлення зловживань на оптовому енергетичному ринку». На думку Головного управління, положення ч. 1 та абз. 2-4 ч. 2 цієї статті, які стосуються реєстру учасників оптових енергетичних ринків та подання Регулятору інформації учасниками оптового ринку, не відповідають предмету її регулювання.

3.9. У п. 5 ч. 2 ст. 20-2, якою доповнюється Закон, закріплюється право Регулятора під час проведення розслідування призначати експертизу та експерта з числа осіб, які володіють необхідними знаннями для надання експертного висновку. При цьому, залишилось неврегульованим питання щодо порядку призначення експерта та джерел оплати його послуг. Це ж зауваження стосується п. 2 у частині залучення експертних організацій.

3.10. Повноваження, якими пропонується наділити Регулятора, що викладені у п.п. 4, 6, 9, 10 ч. 2 ст. 20-2 Закону (а саме – вимагати від операторів і провайдерів телекомунікацій надання інформації про надані телекомунікаційні послуги; проводити огляд службових приміщень учасників оптового енергетичного ринку, вилучати тимчасово документи чи інші носії інформації; залучати поліцейських, працівників митних та інших правоохоронних органів до забезпечення проведення розслідування, в тому числі збирання та вилучення доказів, накладення арешту на майно, предмети, документи, інші носії інформації; звертатися до суду про накладання арешту на майно та кошти на рахунку суб'єкта розслідування), за своєю правовою природою притаманні правоохоронним (слідчим) органам, до яких Регулятор не належить і, відповідно, не може бути ними наділений. Це ж стосується вилучення працівниками Регулятора документів чи інших носіїв інформації та складання протоколів, передбачених останнім абзацом ч. 2 ст. 20-2 Закону (у редакції проекту).

3.11. Останнім абзацом ч. 3 ст. 20-2 Закону членам Регулятора, його працівникам (у тому числі, колишнім), працівникам інших органів державної влади або експертних організацій, залученим до розслідування, забороняється розголошувати інформацію, отриману в ході розслідування зловживань на оптовому енергетичному ринку, крім випадків, передбачених законом, до

прийняття Регулятором рішення за результатами розслідування. На думку Головного управління, розголошення вказаної інформації є неприпустимим і після прийняття Регулятором рішення за результатами розслідувань.

4. Щодо змін до Закону України «Про ринок електричної енергії» (далі у цьому пункті – Закон).

4.1. У проекті пропонується доповнити ст. 1 Закону новим п. 40-1, у якому визначається зміст терміну «критична інфраструктура», під яким «розуміються активи, система або її частина, що є необхідними для забезпечення життєво важливих для суспільства функцій, охорони здоров'я, безпеки та добробуту населення, виведення з ладу або руйнування яких матиме суттєвий вплив на національну безпеку та оборону, навколишнє природне середовище та може призвести до значних фінансових збитків і людських жертв».

У зв'язку із цим, звертаємо увагу на вимоги Директиви Ради 2008/114/ЄС від 8 грудня 2008 року про ідентифікацію і визначення європейських критичних інфраструктур та оцінювання необхідності покращення їх охорони та захисту (далі – Директива Ради 2008/114/ЄС). Зокрема, у п. «а» ст. 2 Директиви Ради 2008/114/ЄС дається інше визначення критичної інфраструктури, відповідно до якого «критична інфраструктура» означає «об'єкт, систему, або її частину, розташовану в державах-членах, що є суттєвою для підтримки життєво важливих громадських функцій, здоров'я, безпеки, захищеності, економічного або соціального добробуту населення, пошкодження або знищення якої матиме істотний вплив у державі-члені через неспроможність такої інфраструктури підтримувати згадані функції». При цьому, у Додатку 1 до Директиви Ради 2008/114/ЄС визначається список секторів Європейської критичної інфраструктури (наприклад, енергетика) та підсекторів (наприклад, електроенергія, нафта, газ).

Зауважимо, що на сьогоднішній день є чинною постанова Кабінету Міністрів України від 09.10.2020 № 1109 «Про деякі питання об'єктів критичної інфраструктури», якою, зокрема, визначаються: Порядок віднесення об'єктів до об'єктів критичної інфраструктури, який визначає механізм віднесення об'єктів до об'єктів критичної інфраструктури та їх категоризації; Перелік секторів (підсекторів), основних послуг критичної інфраструктури держави; Методика категоризації об'єктів критичної інфраструктури, яка визначає механізм та критерії віднесення об'єкта критичної інфраструктури до однієї з категорій критичності.

Так, відповідно до вищезазначеного Переліку до секторів віднесено паливно-енергетичний сектор, який, у свою чергу, включає підсектори – електроенергетику, нафтову та газову промисловість, ядерну енергетику.

Крім того, відповідно до п. 1.4 ст. 1 Кодексу системи передачі, затвердженого постановою НКРЕКП від 14.03.2018 № 309 вже визначено термін «критична інфраструктура», під яким розуміється «сукупність об'єктів системи передачі або її частини, що входять до складу ОЕС України, та є необхідними для забезпечення життєво важливих для суспільства функцій, охорони здоров'я, безпеки та добробуту населення, виведення з ладу або руйнування яких матиме

суттєвий вплив на національну безпеку та оборону, навколишнє природне середовище та може призвести до значних фінансових збитків і людських жертв», визначення якого, на нашу думку, більше відповідає вимогам Директиви Ради 2008/114/ЄС.

Аналогічні за змістом зауваження стосуються нового п. 14-1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про ринок природного газу».

4.2. Назва нової ст. 11-2 «Заборона маніпулювання на ринку електричної енергії» Закону не повною мірою відповідає її змісту. Зокрема, ч. 2 цієї статті присвячена визначенню ознак маніпулювання, а ч. 3 присвячується визначенню окремо ознак спроби маніпулювання. Лише ч. 1 прямо забороняє маніпулювання або спроби маніпулювання. У ч. 4 визначається, що дії, що *мають ознаки маніпулювання* на ринку електричної енергії, а також прийнятні ринкові практики, які не є маніпулюванням на ринку електричної енергії, визначаються Регулятором. Звертаємо увагу на те, що у вказаній частині йдеться лише про *маніпулювання*, а *спроби маніпулювання*, ознаки яких встановлюються у ч. 3, ч. 4 не охоплюються.

5. Щодо змін до Закону України «Про ринок природного газу» (далі у цьому пункті – Закон).

В абз. 2 нової ч. 3 ст. 17 Закону зазначається, що учасники оптового енергетичного ринку зобов'язані надавати Регулятору інформацію про потужність та використання установок для видобутку/виробництва, зберігання, транспортування або споживання природного газу, інформацію про потужність та використання установок LNG, включаючи *планову та позапланову недоступність* цих установок. На нашу думку, у проекті варто чітко визначити, що розуміється під поняттями «планова та позапланова недоступність установок».

6. Щодо змін до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» (далі у цьому пункті – Закон).

Змінами до ст.ст. 34 та 86 Закону пропонується врегулювати відносини, пов'язані з діяльністю торгового репозиторію. Зокрема, це стосується погодження з НКРЕКП випадків, порядку і строків подання та змісту інформації щодо деривативних контрактів, які є оптовими енергетичними продуктами, що подається до торгового репозиторію, надання торговим репозиторієм НКРЕКП інформації щодо деривативних контрактів, які є оптовими енергетичними продуктами. На нашу думку, запропоновані зміни не враховують положення ч. 1 ст. 2 Закону, який набирає чинності з 01.07.2021, щодо непоширення дії цього Закону на відносини, пов'язані з функціонуванням ринку електричної енергії відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії», функціонуванням ринку природного газу відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» та функціонуванням сфери теплопостачання відповідно до Закону України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг». Відносини, пов'язані з діяльністю у сферах енергетики та комунальних послуг, регулюються НКРЕКП відповідно до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг».

Крім того, згідно із ч. 3 ст. 90 Закону, торговий репозиторій відповідно до вимог, встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, забезпечує оприлюднення накопиченої ним інформації та надання доступу до такої інформації органам державної влади та іншим особам з метою виконання ними повноважень, передбачених законом.

7. До проекту є зауваження техніко-юридичного характеру.

7.1. Звертаємо увагу на певну невідповідність порівняльної таблиці до проекту та тексту проекту. Зокрема, у проекті вносяться зміни до ст. 17 Закону України «Про ринок природного газу». При цьому, у порівняльній таблиці такі зміни зазначаються двічі, порушуючи порядок викладення змін до статей Закону.

7.2. Відповідно до вимог законодавчої техніки²:

- проект про внесення змін до законодавчих актів має складатися з двох розділів – у першому розділі мають розміщуватися, власне, такі зміни, у другому – термін набрання чинності законом та доручення, що впливають зі змісту проекту (у разі наявності таких);

- у проекті про внесення змін до законодавчих актів не можуть міститися перехідні положення;

- «якщо вносяться зміни до закону, викладеного в новій редакції, зміни вносяться до оновленого тексту цього закону з посиланням на джерело його опублікування. *На всі попередні редакції оновленого закону посилання не робиться*» (зауваження стосується розділу V проекту, у якому пропонуються зміни до Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», проте зазначається термін публікації Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», на заміну якого він прийнятий).

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: А. Мних, Ю. Лисицька, Е. Вальковський

² Правила оформлення проектів законів та основні вимоги законодавчої техніки (Методичні рекомендації) / Апарат Верховної Ради України. – К., 2014. – URL: http://static.rada.gov.ua/site/bills/info/zak_rules.pdf

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B42008E588D01

Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2021/123270 від 09.04.2021

469846